

GAZETA POPORULUI

Foaie politică-culturală

Apare în fiecare Duminecă

Abonamentul:

Pe un an 15 Cor.
Pe o jumătate de an 7 Cor. 50 fil.
Pe 3 luni 4 Cor.

Abonamentele să se trimită la adresa „GAZETA POPORULUI”, Sibiu.

Adresa noastră e:

„GAZETA POPORULUI”
Nagyszeben, Rosenanger 14
(Strada Peștilor)

Inserate și anunțuri se primesc la administrația gazetei.

Un șir cu litere mărunte întâia-oraă 80 fil.
a doua- și a treia-oraă 20 fil.

Spre știre abonenților noștri.

Numărul acesta este cel din urmă pe care-l trimitem acelor, cari și-au plătit abonamentul numai pe trei luni. Îi rugăm deci pe toți cari doresc să capete și pe mai departe gazeta noastră, ca să-și reînnoiască abonamentul. Pentru ca aceia cari au de plătit al doilea sfert de an să cunoască că le-a costat răscul sfătuirăm la gazetelor lor mandate postale, de trimis parate. Toți cetitorii noștri deci, cari vor găsi în foaia lor hârtiile roșii, să-și însemneze bine, că au să-și plătească abonamentul și să trimită în grabă paratele trebuincioase.

România și politica ei.

Telegramele mai nouă spun, că domnul *Marșiloman* a fost însărcinat cu alcătuirea unui nou guvern din partea regelui Ferdinand, fapt, care s'a și întâmplat în zilele trecute. Această stăpânire, are chemarea să pună la cale pacea dintre România și puterile centrale, după ce guvernul lui *Averescu*, înciripat în mare parte din generali și prietini ai antantei, n'a fost în stare să ducă la bun sfârșit sfătuirile începute la *Buftea* și continuate mai departe la *Cotroceni*. După încheierea păcii preliminare (de probă) cu puterile centrale, s'a putut grăi ce-i drept despre înfrângerea puterii armate a României, dar nu s'a săvârșit încă și biruirea ei deplină în politică. Toate s'au întâmplat: golirea de dușmani a ținuturilor cucerite de Români din Monarhia noastră, trecerea armatei nemțești peste *Galați* și *Reni* la *Odessa*, așisderea demobilizarea în parte a celor 8 divizii, cerută de puterile centrale, este pe cale de-a se face, așa încât nimic n'ar mai sta în drum, ca țara aceasta să fie silită a primi pacea așa cum și când i-s'ar cere de învingători.

Pentru de-a înțelege mai bine mersul politicii regatului român, trebuie să statorim de-a început, cu ce guvern sau mai bine zis partid politic, ar fi în stare monarhia noastră să încheie pace. Generalul *Averescu*, împreună cu care ar stat la sfat împuțerniciii noștri, nu este de meserie bărbat politic. Ne îndoim a crede, — că în împrejurările date, după ce armata românească nu și-a putut ajunge scopurile propuse, — Români ar mai putea avea încredere într'un general, care ar dori să reparaize cu ajutorul păcii, aceia ce nu i-a fost dat să săvârșească cu armele. Pe lângă această generație *Averescu* neavând partid politic pe care să se sprijinească, și nici pe viitor nedându-i-se puțința de a-și alcătui vreunul, cu toată cinstea și dragostea de care se bucura dânsul în *Moldova* pentru conducerea iscusită a oștirea în luptele din anul trecut dela *Focșani*, unde s'a împotrivit vitejește armatelor lui *Makensen*, nu era omul menit să ducă la bun sfârșit sfătuirile pentru pace. Interesele monarhiei noastre prin urmare cereau, ca să ne găsim față în față cu conducătorul recunoscut al unui oare-care partid politic. România, după cum se știe, are trei partide politice mai cunoscute și anume: cel *național-liberal*, apoi cel *conservator-democrat* și în sfârșit cel *conservator*. *Brătianu*, conducătorul partidului național-liberal, prin faptul că este sprijinit de Banca națională, și a alcătuit o ciată de oameni minunat organizați (orându-iți), care însă în cursul războiului și-a pierdut mult din însemnătatea sa, deși căuta să se facă iubit în popor prin făgăduința de-a împărți pământul țării între țărănime. Partidul

conservator-democrat în frunte cu *Tache Ionescu*, a ajuns în niște împrejurări și mai grele. Înainte de ce a intrat România în războiu, membrii lui s'au arătat multă vreme prietini ai puterilor centrale, și se fereau grozav de Rusia. Fiind însă în legătură mai apropiată cu împuțernicitul Rusiei la *București* *Poclevschi-Coziel* și cu cel al Franței adică *Blondel*, *Tache Ionescu* a trecut deodată în ciata celor mai aprigi ațâțatori de războiu împotriva noastră.

Deosebirea dintre partidul liberal și cel conservator este aceea, că *Brătianu*, pentru asigurarea puterii sale, voia să introducă în țară anumite schimbări spre binele poporului. Pentru de-a putea lua apa dela moara partidului conservator, se silea a lăsa administrația (conducerea) pe mâna țărănimeii, și a despoia pe marii proprietari (boieri) de bogățiile lor pentru ca să împartă pământul între popor. Partidul conservator însă, asemenea nu este străin de unele schimbări în conducerea țării, dar aceasta se gândește a o face rând pe rând numai și fără de zguduiri mai puternice!

Care-i programul (planul) politic al lui *P. Carp* însă? Ca și în trecut, asemenea și astăzi, el este prieten convins (încredințat că ce face e bine), al puterilor centrale, și mai cu seamă al Germaniei,

Pentru favorurile economice asigurate pe seama puterilor centrale, el cere cu toată tăria alipirea *Basarabiei* de trupul românesc. O altă cerință a lui *Carp* și-a prietenilor săi *Const. Stere* și *Beldiman*, împuțernicitul românesc la *Berlin*, este apoi, ca regele Ferdinand să-și deie mulțumita!

Mai rămâne să spunem acum câteva cuvinte despre noul ministru președinte *Marșiloman*. Dânsul a început-o ca avocat, și-abia după-ce prin negustorii norocoase a ajuns la bogăție și poziție desine stătătoare, a intrat în politică. Când armata românească a fost nevoită

să se retragă din București, el a rămas în ținutul cucerit, păstrând o ținută rezervată (neamestecându-se în politică). Abia după ce s'au început sfaturile pentru pace dela Brestlitovschi, a ieșit din ascunzișul său, și a trimis două scrisori la Iași: una regelui Ferdinand, iar alta lui Brătianu, în cari cerea României să ia parte asemenea la sfaturile de pace cu Rușii. Cu săptămâni înainte de aceasta, a cercat să se pună în legătură cu contele Czernin, prin Viena, și să străduiește de-a intra în legături de prietenie strânsă mai cu seamă cu Austro-Ungaria. Pentru îngăduințele pe cari voește să le facă împărăției noastre, însă el cere anumite schimbări cu privire la îndreptarea hotarului. Precum spunea gazeta „Tägliche Rundschau”, Marghiloman se împotrivesc mai cu seamă la cedarea (predarea) orașelor Turnu-Severin, Bușteni și Ocna, și nu voește să-și lege mâinile nici în ce privește alcătuirea pe viitor a contractului economic, ce se va încheia cu puterile centrale. Nici delăturarea casei domnitore nu se găsește în planul său de muncă.

Astfel se înfățișează starea lucrurilor în România, în clipa când trimișii noștri și-ai lor, făuresc la Cotroceni viitorul ei. Se pare că va reuși lui Marghiloman, printr'o politică iscusită și îngăduitoare, de-a îndrepta greșelile acelor, cari din lipsă de prevedere și înțelepciune, au bătut cărările nenorocirei. În zilele acestea pacea va fi iscălită și liniștea atât de mult dorită de tot omul, se va sălășlui în sfârșit și peste partea aceasta de răsărit a împărăției noastre, unde focul războiului a adus pagube însemnate, griji, și nenumărate suferințe pentru toată lumea...

Ministrul Vázsonyi despre Români.

Ministrul Vázsonyi a ținut în zilele trecute o vorbire în care a răspuns pe larg

De departe.

Ș'acum departe plânge'n sat
Măicuța ofilită,
Nădejțile i-s'au curmat;
Deatătea lacrimi și bănat
I-e fața veștețită.

Eu singurul sprijinitor
Plecai în țări străine,
Căci am jurat și sunt dator
Pentru credința mea să mor
Și pentru al țării bine.

Sub taina 'naltului brădet
Stă casa noastră moartă,
Doi ochi căpriei răsar încet
Și plâng un dor nemângăiat,
Și plâng la maica'n poartă.

În noaptea asta cântă lin
Ciobanii la izvoare,
În noaptea asta pari străin,
Drumeț împovărat de chin —
În zări o stea răsare...

Stă vântu'n leagăn de alun
Și-și picură șoptirea,

ceilor ce se împotrivesc planului de lege despre dreptul de vot. Aducând vorba și despre noi Români a spus multe de toate, mai ales însă lucruri cari nici decum nu se potrivesc cu simțămintele democratice, adecă iubitoare de popor, ce zice că le-ar fi având. Intre altele a vorbit așa: „Câtă vreme am stat în prietenie cu România am îngăduit să se mestece în treburile românilor dela noi. Acum lucru stă mai bine, căci de vom sfârși războiul cu câștigul nostru, atunci fiecare guvern unguresc își va ținea de cea dintâi datorință a sa ca să-și păstreze mâna slobodă și nu va lăsa ca România să se mestece în treburile din launtru țării noastre... Am spus că până acum noi nu ne-am împlinit datorința de a răspândi cultura maghiară. Cel mai însemnat lucru ce trebuie să-l facem e, să *statificăm* (luăm în mâna statului) școlile (*seminarele*) în care se cresc învățătorii. Trebuie să facem acest lucru fără doar și poate, ori-ce ar zice bisericile. Până ce încă n'am statificat (luat în mâna statului) toate școlile de pe sate, trebuie să aducem un *paragraf de lege prin care să i se deie puteri depline guvernului maghiar, ca să iee în mâna statului, fără să mai spue vre-o vorbă, orice școală și să întemeieze școli nouă de stat*”.

A mai spus ministrul că românilor din Ungaria cari s'a dus cu armata românească, chiar dacă li s'ar da voie să se întoarcă

acasă, li-se va lua pentru totdeauna dreptul de vot. Despre împărțirea cercurilor pentru alegerile de deputați, a spus că ea nu va fi nici decum spre paguba maghiarimii.

America și Rusia.

Ministrul Americii de pe lângă guvernul rusesc a fost întrebat ce va face acum, după ce congresul sovietului rusesc a întărit pacea: va rămânea și pe mai departe în Rusia ori se va duce acasă? Ministrul american a făcut următoarele declarații: Nu voi părăsi Rusia până ce mă vor scoate cu puterea. Guvernul american și poporul american au la inimă binele poporului rusesc... America se interesează cu toată sinceritatea de libertatea poporului rusesc și va face tot ce-i stă în putință, ca să apere adevăratele interese ale țării. Dacă viteazul și iubitorul de țară popor rusesc va lăsa pentru o clipă la o parte certele sale politice și va lucra cu puteri unite, atunci va alunga pe dușman din hotarale sale și până la sfârșitul anului 1918 va asigura o pace satornică pe seama sa și pe seama lumii întregi. America se socotește și acum tovarăș al poporului rusesc și noi suntem gata să sprijinim orice guvern care se va împotrivi cu tărie năvălirii germanilor.

Cum a căzut ministrul Averescu.

Sfaturile din Iași. — Frământări pentru pace. Brătianu și Tache Ionescu. Noul guvern.

Gazeta ungurească „Brassói Lapok” aduce următoarele știri foarte interesante despre întâmplările, cari au îndrumat și guvernul românesc din Iași spre pace:

„După-ce s'a isprăvit consiliul de coroană (sfătuirea, ce s'a ținut sub conducerea regelui) în 2 Martie, guvernul Averescu a dat în vileag știrea, că silit de împrejurări s'a declarat gata de-a intra în pertractări cu puterile centrale. În aceeași zi, după

ameazi, frunțașii liberali de sub conducerea lui Brătianu s'au adunat în palatul lui G. Mărzescu spre a se sfătui. La această sfătuire Brătianu a recomandat oamenilor săi să continue războiul, ceea-ce s'a adus și la cunoștința regelui Ferdinand.

Al doilea consiliu de coroană.

Astfel regele a chemat pe Duminecă, în 3 Martie la 10 ceasuri dimineața, al doilea consiliu de coroană, la care, în afară de Brătianu și Tache Ionescu au luat parte și alții. Indată s'a încins o inverșunată ceartă asupra întrebării, că să înceapă Românii pertractările ori să urmeze războiul, care amenință să-i prăpădească. Brătianu și Tache Ionescu voiau cu ori-ce preț războiul. Sfătuirea a ținut 3 ceasuri și după-ce n'au ajuns la nici o înțelegere, regele a convocat pe ziua următoare

al treilea consiliu de coroană.

La acest consiliu (sfătuire) au mai luat parte toți ministrii lui Averescu, apoi Brătianu, Tache Ionescu, Ferechide, Constantinescu, Mișu Cantacuzino, Greceanu, precum și generalii Preșanu, Grigorescu și Vaitoianu. Și această sfătuire a ținut trei ceasuri și la sfârșit ministerul lui Averescu și-a dat abdicerea. Regele însă nu i-a primit-o.

În 4 Martie a încercat camera să țină o ședință, dar nu s'au adunat destui. De asemenea nici senatul liberalilor n'a putut să se întrunească în 6 Martie. În zilele aceste partida lui Brătianu și Tache Ionescu au aranjat manifestații (intruniri pe stradă) zgomotoase, pentru-ca să trântescă pe Averescu. Ei au și izbutit, deoarece când s'a

Atâtea gânduri mă supun
Ș'un dor mă arde'n piept nebun,
Otaină — e iubirea...

Tac zările și dintre văi
Coboară luna'n vale,
Pe drum trec cărduri de flăcăi
Cu ochii vii de vii schintei
Și trec doinind a jale.

Și mândra stă la poartă'n drum
Cu părul dat pe spate,
Și mândra stă la poartă'n drum
Cu ochii uzi și plânge-acum
Nădejțile sfărmate.

Ah, cum aș vrea să fiu și eu
În noaptea asta dulce
Departe la căminul meu,
Pe brațul maicei, capul greu
Să-l las ca să se culce...

Dar nu, ei sunt în alte țări
Și tunurile-mi cântă —
Stă maica plină'n supărări
La geam, și tot privește'n zări,
Și dorul o frământă...

Iustin Ilieșiu.

întors din București Averescu și-a dat abdicarea și toate rugămintele regelui nu l'au putut îndupleca să rămână. Zăpăceala a crescut acum și mai mult, deoarece nu s'a hotărât încă ce să se facă: pace ori războiu.

După cum se vede însă cei mai cuminți, cari au fost pentru pace, au biruit și astfel a ajuns ministru președinte Marghiloman, care e prietin cu puterile centrale.

Alexandru Marghiloman prim-ministru.

După abdicarea lui Averescu, regele a chemat din București pe Marghiloman și l'a încredințat să formeze un nou ministeriu. Dsa a și format un ministeriu în cea mai mare parte din bărbați politici conservatori.

Ministru de externe (a politicii cu statele dinafară) e *C. C. Arion*, care a mai fost odată ministru de culte în ministeriul lui Maiorescu,

Ministru de culte (școli) e *Simion Mehedinți*, profesor de universitate și un scriitor cu pană de aur.

Ministru de finanțe e profesorul *Mișu Seulescu*, fost vicepreședinte al senatului român.

Ministru de comerț e *C. Meisner*, un vestit bărbat de stat, care a organizat și școale din România.

Ministrul de justiție (judecătorii) e *D. Dobrescu*.

Ministrul de războiu e generalul *Hârjeu*.

Marghiloman va fi totodată și ministru de interne.

Mântuitorul.

„A venit Fiul Omului să caute și să mântuiască pe cel pierdut.“
Ev. Luca 19. 10.

Despre un musicant vestit se povestește că la o serbare, vrând să-și arate măestria înaintea unei mari mulțimi de oameni care se adunase ca să-l asculte, nici n'a apucat să așeze bine arcul pe violină și deodată i s'au rupt toate strunele violinei, afară de una. Dar iscusitul lăutar nu s'a zăpăcit nici o clipă, ci din acea singură strună a scos cu arcușul său fermecat cântări atât de minunate, încât a pus în uimire pe toți ascultătorii.

Așa o coardă plină de puteri dumnezeiești e iubirea cea a toate covârșitoare a Mântuitorului nostru Isus Hristos. Noi stăm uimiți în fața puterii Lui — dar ceea-ce trezește răsunet cel mai puternic în inimile noastre e *iubirea Lui*. „Noi iubim pe dânsul, că El mai întâiu ne-a iubit pe noi“ — zice apostolul Ioan (I. ep. 4, 19). Și cât de adevărat e acest lucru! Din iubire s'a coborât între oameni pe pământ, iubirea a vestit-o lumii prin fiecare vorbă și faptă a sa, din iubire a adus și izbăvitoarea jertfă a morții pe cruce. Și nu numai pe cei buni și puternici i-a iubit, ci mai vărtos pe cei mici și asupriți, pe cei perduți și alungați, pe aceștia i-a căutat și i-a chemat la sine. Ca și atunci, așa și astăzi dorința Mântuitorului e, să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

El caută pe aceia, cari și ei îl caută pe dânsul. Pe țărnișii lacului a întâlnit câțiva pescari, oameni harnici din popor, cari în luptă cu primejdia valurilor și cu asprimea traiului lor greu s'au învățat să privească viața drept în față. Ei aveau foarte puțină învățătură de carte, dar adeseori au simțit mâna puternică a lui Dumnezeu și doreau să cunoască rosturile tai-

nice ale vieții, cu cari își trudeau mintea în clipele lor de răgaz. Iată că vine la dânsii Hristos! El privește fețele lor serioase, arse de soare, și ochii lor întrebători. Mântuitorul îi căuta pe dânsii și dânsii căutau pe Mântuitorul lor. Cuvintele Lui au căzut pe pământ roditor și pescarii și-au lăsat toate ale lor, ca să primească pâinea vieții celei de veci din mâna Fiului lui Dumnezeu. Suflete caută mai departe... Mântuitorul te caută și pe tine.

La vamă a întâlnit pe un cămătar, care însă nu-și mai număra cu lacomie prisosul banilor adunați, ci vărsa lacrimi de căință pentru multele sale păcate. Nici unul din trecători nu vedea acele lacrimi, căci ele se stecorau în inima zbuciumată a vameșului. Unul însă le-a văzut: Hristos. Păcătosul aude cuvântul de chemare și i-se pare ca și când sunetul unei muzici cerești îi însenează inima zdrobită. Și-a găsit Mântuitorul care-l căuta pe el și el pe dânsul (Luca 5, 27—32).

Mamele își aduceau copii lor bolnavi, ca se capete sănătate dela doftorul cel mare al trupurilor și al sufletelor. „Pentru cei mici Domnul n'are vreme“ credeau ucenicii Lui. Dar învățătorul le răspunde: „Lăsați pruncii să vină la mine și nu-i opriți, că a unora ca acestora este împărăția lui Dumnezeu.“ (Marcu 10, 14). Și pentru cei mici are vreme Păstorul cel bun, îi primește cu bucurie și îi ia în brațe. Mamelor aduceți-vă copii voștri la Hristos, căci binecuvântările Lui și astăzi îi ocrotesc.

O femeie îi iasă în cale. Avea înfățișare aleasă și din fața ei se mai puteau desluși urmele frumșei de odinioară. Ce căuta la picioarele învățătorului? Fariseii o priveau cu dispreț și nimenea nu-i înțelegea lacrimile de pocăință. Undeva în vârtoarea patimilor omenești, și-a pierdut cinstea și acum stă la pământ căutând pace pentru sufletul ei întinat. „Nu am venit să chem pe cei dreți, ci pe cei păcătoși la pocăință.“ (Luca 5, 32). Din nămolul negru al pământului răsare floarea cea albă de lotus. Mântuitorul primește lacrimile de căință ale păcătoasei și îi dă deslegarea: „Iartă-ți se ție păcatele tale.“ (Luca 7, 48).

Și nopțile le-a folosit Păstorul cel bun pentru lucrul mântuirii sufletelor. În taina unei nopți a venit un om învățat la dânsul. Mântuitorul, care cunoștea firea oamenilor și ținea seamă de ea, l'a primit cu bucurie și i-a ascultat toate nedumeririle și îndoielele. Ca atunci, așa și astăzi le zice El tuturor acelor cari își bat capul cu tot felul de întrebări: „Nicodeme, Nicodeme, cu multe întrebări pe cari nu le pricepi îți muncești tu creierii tăi! Tu nu înțelegi din destul cele pământești, nu ști de unde vine vântul și multe taine stau ascunse înaintea ochilor tăi, cum vei înțelege pe cele cerești? Una însă vreau să ți-o descoper: Așa a iubit Dumnezeu iumea, cât și pe Fiul său cel unul născut l'a dat, ca nimenea — nici tu — care va crede întru dânsul — vezi, credința e lucrul de căpetenie — să nu piară, ci să aibă viață veșnică.“ (Ioan 3, 1—21).

Așa a căutat Domnul pe cei perduți, ori unde i-au putut găsi. I-a căutat în colibă și palate, i-a căutat încunjurat de osanale poporului, i-a căutat și când era amenințat de ura dușmanilor săi. Și atunci când își ridică glasul său împotriva acestora, tot numai iubirea sa cea milostivă răsuna dintrânsul. Nici în mijlocul chinurilor celor mai crâncene nu s'a stins focul acelei iu-

birii, care căuta pe cei perduți. Chiar și atunci când stetea pironit pe lemnul crucii a avut vreme să-i fâgăduiască tâlharului care se pocăise, raiul fericirii. Ce însemnează pentru tine, iubite cetitorule, această iubire a Mântuitorului? Ți-ai deschis inima ca să primești întrânsa razele ei luminoase? Vei fi având de bună seamă și tu ceva ce ai pierdut din sufletul tău. Dă-ți seamă că El n'a venit pentru cei sănătoși, ci pentru cei bolnavi. El a suferit moartea pe cruce, ca să mântuiască pe cel pierdut. El a suferit moarte și pentru tine.

Invitare la abonament.

Biruind cu multă nevoită greutățile mari, ce ni se așezau de-acurmezișul în drum, la înființarea și alcătuirea „Gazetei Poporului“, sprijiniți fiind în nizuința noastră de-a lumina poporului, cu învățătură, de mic și mare fără deosebire cu jertfă de bani și de sfat înțelegător, — ne-a reușit să zidim temelii tari, pe cuprinderea cărora să se sprijinească în viitor casa noastră. Mari sunt cheltuielile și înzecite se înalță piedecile în fața celor ce-și taie cale cu cuvântul scris, în popor. Pentru aceea nu ne-am mirat de multele plângeri ce ni s'au fost trimise din felurite părți, unii spunându-ne că n'au primit un număr sau altul al gazetei, iar alții ridicând glas împotriva faptului că nu pot avea foaia pe masă Dumineca îndată după-ce se reîntorc dela sfânta biserică. Se poate că mulți au avut dreptate dar așisderea sunt atâția și dintre aceștia mulți, cari nu s'au gândit, că pentru trimiterea regulată a gazetei, se cere, ca adresele să fie tipărite, abonenții introduși în protocol, și un mare număr de ființe, cari să ducă la îndeplinire mărunțurile de trebuință la tot lucru de acest fel. Astăzi suntem pe gâtatul celor dintâiu greutăți, și dupăcum va lua în seamă fiecare om, numele abonenților se înșiruesc tipărite curat pe hârtie. Din pricina aceasta atât trimiterea cât și tipărirea „Gazetei Poporului“, s'a înlesnit cu mult, așa că vom putea mulțumi de acum înainte chiar și pe cei mai zeloși și nerăbdători dintre toți cetitorii și prietini noștri.

Dar deoarece buna rânduială se poate ține la o foaie numai atunci, când și cei-ce o răsfoiesc au datina să-și plătească regulat abonamentul, îndată cât vine sorocul și plinirea timpului, apropiindu-se sfârșitul celui dintâiu sfert de an, cu 1 Aprilie 1918 deschidem și noi o nouă chemare la plată. Rugăm deci pe toți aceia cari ni-au trimes numai 4 cor. de probă pe un sfert de an, să binevoiască a pune pe poștă și restanța rămasă, pentruca să nu ne silească prin întârziere a le opri pentru un timp punerea pe poștă a gazetei.

Costul abonamentului pentru „Gazeta Poporului“ rămâne și în viitor

Pe un an 15.— cor.

Pe o jumătate de an 7.50 cor.

Pe 3 luni 4.— cor.

Cererile precum și banii să se trimită la: „Gazeta Poporului“ în Sibiiu (Nagyszeben).

S'au încăierat uriașii.

Ziua dintâiu a ofensivei nemțești. — A doua zi de luptă. — Invingerea uriașă a nemților. — Luni noaptea s'a încheiat pacea cu România. — Ce zic Englezii?

Din apusul Europei ne sosesc de câteva zile știri foarte însemnate. Se pare, că deodată cu venirea primăverii, uriașii, cari au stat o vreme îndelungată față în față, s'au mișcat și au pornit să hotărească soarta războiului, într'o încăierare ne mai pomenită. De mult să șoptea că nemții și-au dus armatele număroase, cari s'au luptat până acum pe frontul rusesc în apus, pentru-ca să câștige războiul și în această parte. Se vorbea însă de pregătiri puternice și pe partea dușmanului, a Englezilor și Francezilor. Săptămâna trecută, în sfârșit, ne-a adus vestea, că nemții au început atacul împotriva frontului, pe care-l țin englezii, că iau linie după linie și că încurând vor înfrânge împotrivirea dușmanului cu avântul și vitejia lor.

Ziua dintâiu a ofensivei nemțești.

Joi, în 21 Martie, des de dimineață nemții începură, dela Arras și până la cetatea la Fer, adevă pe o întindere de 80 km., să verse un foc năpraznic, care pe limba tunarilor se chiamă „Trommelfeuer“. Pușcătura după pușcătura zguduia aerul și fumul de tunuri era așa de des, încât în șanțurile nemțești nu se putea vedea om pe om. Vremea era mohorâtă și dimineața plină de ceață, cu toate acestea tunurile germane vărsau ioc ca din gura iadului. În curând cele dintâi șanțuri ale englezilor erau șterse de pe fața pământului. În locul pe unde au fost ele abia dacă se mai vedea un câmp larg și plin de găuri adânci. Ici colea se mai vedeau rămășițele dela droturile întinse în fața șanțurilor, ori ruinele câtorva căsălii unde se adăposteau patrulele dușmane. Incolo numai fum și prăpad. Englezii, cari au mai rămas în viață ridicau mâinile și se predau biruiți. Într'unele locuri se apărau ei cu îndârjire, cum a fost spre pildă cei de lângă satul „Epehi“, unde au luptat până în seară.

— Bombardarea cu tunuri nu a ținut mult, abia 4 ceasuri, dela 5 dimineața și până la 9 înainte de amiază, când a început atacul cu baioneta și infanteria.

— Nemții luară prin atac, șanț după șanț. Tunurile dușmanului amuțiră, căci infanteria nemțească isbuti a pătrunde până la ele.

În preajma tunurilor englezii zăceau cu diumul omoriți de gazurile veninoase. Spre seara zilei de Joi aproape pretutindeni linia dintâiu a englezilor era cucerită. Ei mai încercară cu 16 tancuri (niște cai uriași de fier, în cari sunt așezate mai multe tunuri), să se apere, dar nu reușiră.

A doua zi de luptă.

Vineri în 22 Martie se încinse o nouă luptă. Întâi pușcară iarăși tunurile grele, apoi intrară în foc și tunurile mai mici. La 7 oare dimineața, întreagă linia a doua era acoperită de granate. În curând începu și infanteria și din nou se încinse încăierarea năprasnică, al cărei sfârșit fu retragerea englezilor în a treia linie de apărare, pe care și-o pregătiseră de mai înainte.

În două zile nemții înaintară aproape 20

de kilometri înainte, prinseră 25000 englezi, 400 de tunuri și 300 mașini de pușcat. Un soldat englez zugrăvind luptele de acolo, spunea, că nemții eșiau, ca albinele din coș, așa erau de mulți. Ba o gazetă englezească că împotriva alor 3 divizii englezești, s'au pus 1000 de tunuri nemțești.

Sub comanda împăratului Wilhelm.

Luptele pline de izbândă ale armatei germane au fost conduse chiar de împăratul Wilhelm. Sub comanda sa cei mai vestiți generali intrară în foc, pentru-ca să împingă din linia lor pe englezi. Ce izbândă mare au secerat nemții s'a văzut de tot limpede, Luni, în a cincia zi a ofensivei. Până într'această zi ei au pătruns înainte cam 25 kilometri, după-ce au scos pe englezi din șanțuri. Oraș după oraș a căzut în mâna nemților, cari au intrat astfel din nou în Peronne, Bapaume, Nesle, Guiscard, Chauny. 45 mii de prinsonieri, 600 de tunuri și o pradă ne mai pomenit de bogată au pierdut englezii.

Intrebarea e acum: spart-au nemții frontul englezesc? Gazetele noastre scriu, că da. Drept dovadă e faptul, că acum nu se mai luptă în linii, ci armatele s'au mișcat din loc și vrând să se ocolească una pe alta, se luptă în mers năpraznic. Nemții pot acum să urmărească două ținte: cu o aripă a lor să se întoarcă spre Paris, iar cu cealaltă să înainteze spre orașul Calais, care e față în față cu Anglia și de unde s'ar putea împiedica aducerea trupelor peste mare. Zilele apropiate ne vor arăta de bună seamă pe partea cui se apleacă cumpăna biruinții

Nemții bombardează Parisul — cu un tun minunat.

Duminecă dimineața locuitorii Parisului s'au trezit că cineva bombardează cu granate mari orașul. La început credeau, că vre-o mașină de zburat a slobozit asupra lor boambe. Aeroplanelle franceze, cari s'a ridicat în slavă însă n'a găsit nici o mașină nemțească în apropiere. Abia cătră amiază s'a adevărit, că Nemții pușcă asupra Parisului cu un tun uriaș dela depărtare de 120 kilometri. Când s'a publicat mai întâiu vestea asta nimeni n'a vrut să creadă, dar bubuiturile, cari răsunau îngrozitor, tot la 15 minute i-a încredințat pe deplin pe parizieni. Oamenii s'au ascuns prin pivnițe și numai după amiază, când au încetat pușcăturile, au ieșit de acolo. A doua zi însă, Luni, Nemții din nou a început să bombardeze Parisul cu tunul acesta care era așezat în pădurea dela Chauny (citește Șoni), deci la depărtare de 110 kilometri de Paris. Minunat lucru într'adevăr! Până acum nu puteau oamenii împușca cu tunurile mai departe de 20—30 kilometri. De 100 kilometri nici vorbă. Și iată Neamțul iscodește un tun minunat cu care pușca dela Șoni până la Paris, ceea-ce e tot atâta ca și cum ai încerca să puști dela Sibiu până la Brașov, dela Arad până la Seghedin, dela Ti-

mișoara până la Dunăre ori dela Turda până la Cluj. Toată lumea stă și se miră de minunea asta.

Invingerea uriașă a Nemților.

Armatele nemțești înaintează în toate părțile. Ei sunt acum pe locul, unde s'a dat înainte cu doi ani înverșunata luptă a englezilor, așadară în valea râului Somme. Mai crâncen au fost bătăuți ei la aripa stângă, unde Nemții au cucerit orașul Noyon. Marți s'a încins o nouă încăierare cu rezervele aduse de francezi și englezi. Până acum englezii au pierdut 960 de tunuri și nenumărate mașini de pușcat. Se zice că guvernul din Paris se pachetează, ca să plece, deoarece-ce nu se mai simțește bine acasă. Gazetele englezești spun cetitorilor, că și noaptea aleargă necontentit trenuri accelerate (iuți) cu ajutor dela Italiani.

Hindenburg a rostit zilele trecute următoarele cuvinte: Lloyd George a spus odată, că nemții se ascund în pământ ca cloșanii. Ei, acum am ieșit la lumină. A bătut ceasul nostru. Furtuna s'a deslănțuit și jumătate din armata englezilor e zdrobită.

Ce zic Englezii?

Englezii sunt îngroziți de atacul uriaș al Nemților. Ei zic însă, că vor reuși să-i oprească, cât de curând. Ministrul Bonar Law chiar s'a declarat, că antanta s'a pregătit să se apere de lovitura asta. Americanii de altă parte se interesează în chip foarte viu de luptele, ce se dau în Franța. Gazetele scot în fiecare ceas telegramele cele noi, ca să informeze publicul. În sfârșit Italianii sunt amărâți, deoarece-ce ei cunosc foarte bine, cât de strașnici sunt soldații nemțești.

Luni noaptea s'a încheiat pacea cu România.

Din Viena se telegrafiază, că Luni noaptea la patru ceasuri s'a încheiat pacea cu România și imputerniciții amânduror părți au și iscălit-o. Ei au ajuns la înțelegere în ceea-ce privește întrebările economice, politice și teritoriale (asupra ținuturilor). Totuși contractul de pace se va publica numai atunci, când se vor stabili în amănunte de cătră comisiile anume alese toate punctele. Groful Czernin a plecat din București și Joi va sosi în Viena.

Donațiuni.

Pentru fondul invalizilor, văduvelor și orfanilor regimentului 31, au dăruit următorii:

a) pentru fondul văduvelor și a orfanilor: Comuna Șura-mare 400 cor., Ciznădia 359 cor. 69 fil., orașul Sibiu 250 cor., Hozman 200 cor., Alțana 150 cor., Bungard 121 cor. 10 fil., Mohu 100 cor., Avrig 100 cor., Vurpăr 100 cor., Săcădate 100 cor., Slimnic 100 cor., Marpod 100 cor., Șelimbic 100 cor., Fofeldea 100 cor., Ruscior 100 cor., Cărstian 75 cor., Seliște 75 cor., Ruși 72 50 fil., Sadu 60 cor., Noul săsesc 59 cor. 23 fil., Tilișca 50 cor., Brad 50 cor., Sebeșul de sus 50 cor., Săsăuș 50 cor., Feriháza 50 cor. Hamba 50 cor., Gurarâului 50 cor. Șebeșul de jos 50 cor., Orlat 50 cor., Șura

mică 50 cor., Dolmány 43 cor. 25 fil., Aciliu 40 cor., Boița 30 cor., Racovița 30 cor., Ciznădioara 25 cor., Cornățel 25 cor., Nucet 25 cor., Gușterița 25 cor., Tâlmaci 25 cor., Cacova 25 cor., Săcel 25 cor., Mag 25 cor., Sâncraiu 25 cor., Pianul de sus 20 cor., Ludoș 15 cor., Țichindeal 10 cor., Poplaca 10 cor., Glimboaca 10 cor., Deal 5 cor., 3 fileri;

b) pentru fondul invalizilor: orașul Sibiu 250 cor., comunele Ciznădia 200 cor., Hozman 200 cor., Bungart 120 cor., Mohu 100 cor., Avrig 100 cor., Vurpăr 100 cor., Slimnic 100 cor., Marpod 100 cor., Șelimbreg 100 cor., Ruscior 100 cor., Cristian 75 cor., Săliște 75 cor., Ruși 72 cor. 50 fil., Sadu 60 cor., Noul săsesc 59 cor. 22 fil., Tilișca 50 cor., Bagendorf 50 cor., Sebeșul de sus 50 cor., Săsăuș 50 cor., Feriház 50 cor., Hamba 50 cor., Gurarâu 50 cor., Sebeșul de jos 50 cor., Orlat 50 cor., Șuramică 50 cor., Dolmány 43 cor. 25 fil., Boița

30 cor., Racovița 30 fil., Ciznădioara 25 cor., Nucet 25 cor., Cornățel 25 cor., Gușterița 25 cor., Tâlmaci 25 cor., Cacova 25 cor., Săcel 25 cor., Mag 25 cor., Chirpăr 25 cor., Lancrăm 25 cor., Pianul de sus 20 cor., Aciliu 20 cor., Ludoș 15 cor., Poplaca 10 cor., Cichindeal 10 cor., Glimboaca 10 cor., Deal 5 cor. 3 fil.

Pentru darurile acestea comanda regimentului își ia voie ca și pe calea aceasta să-și talmăcească mulțumita ostașilor din regimentul 31. *Comanda Reg. de inf. 31 Feldpost Nr. 298.*

Răvașul săptămânii.

Sibiu, 31 Martie.

Zăpadă în Sibiu. Mercuri dimineața lumea sibiiană s'a trezit cu nea destul de groasă, care a căzut peste noapte. Cu două zile mai înainte se cam răcise vremea.

Timpul de vară se începe numai la 15 April stii nou. Am scris și noi, că cu începere de 1 April trebuie dat ceasornicul cu un ceas mai iute, pentru-că atunci începe a se socoti timpul după zilele mai lungi. Guvernul publică acum o nouă poruncă pentru toată țara, ca să se știe, că nu în 1, ci numai în 15 April se dă ceasul înainte și se socotește timpul de vară.

Ingrijirea de tineret. Reuniunea din Sibiu pentru ingrijirea tinerilor scăpătați și-a ținut adunarea generală în 16 Martie în sala tribunalului. În cuvântarea cu care a deschis adunarea, președintele *Dr. Adolf Wiedorn* a vorbit despre scopurile creștinești ale reuniunii, și despre marea datorință a a tuturor de-a veni într'ajutor acelor tineri, cari au înclinări rele și au săvârșit fapte vrednice de pedeapsă. Numărul acestor fel de tineri, fețițe și feciorași, în loc să scadă, dureri, a crescut în timpul războiului. Neavând creșterea și supraveghierea de lipsă,

Soldați români arestează în Iași pe Bolșevichi.

Se știe, că între Români și Bolșevichii ruși (socialiștii lui Lenin) s'a stricat pretinția în timpul din urmă, deoarece-ee soldații români au arestat pe câțiva bolșevichi, cari veniseră cu automobilul la Iași, ca să facă agitație. Chipul de față arată toemai eum un căpitan român pune mâna pe ei.



cad în tot felul de ispite, își pătează cinstea până-ce încă nici n'au intrat în valurile vieții. Care poate să fie viitorul lor și ce folos vor aduce ei în viață? Ca să fie întorși de pe calea cea rea, trebuie să li se vină într'ajutor cu sfaturi înțelepte, cu îndemnuri pline de iubire, cu povește și îndrumări folositoare, ba, unde lipsa e mare chiar și cu sprijin în bani. O vorbă bună spusă la timp potrivit a fost adeseori pentru oameni tineri ca un inger păzitor dela fapte rele și îndrumător spre cele bune.

Din partea preoților, a învățătorilor și a comitetelor parohiale s'ar putea face într'adevăr foarte mult pentru îndrumarea tineretului, dacă ar lua asupra lor această sarcină. Timpurile sunt grele și vor veni altele poate și mai grele. Trebuie bine pregătit și crescut tineretul, ca să poată purta greutățile viitorului.

Cu prilegul adunării amintite a ținut și prințul *Dr. Carol E. Hohenlohe* o cuvântare potrivită despre datorințele cetățenilor față de stat.

Din raportul ce l'a făcut secretarul *Dr. E. Kormos* s'a putut vedea, că reuniunea dă mereu înainte.

Aviz. Dela stațiunea comandai militare din Sibiu am primit spre publicare următorul aviz:

Mulți ofițeri, slujbași militari etc. cari se găesc la front, au lăsat în locuințele lor de acasă paturile împrumutate dela erarul militar.

Onorații domni la cari au locuința acei ofițeri, slujbași militari etc. sunt provocați să anunțe la magazinul militar de paturi din orașul nostru, toate paturile cari au fost lăstate în locuința lor, ca să poată fi transportate. Cel-ce va întrelăsa să le anunțe ori le va tăinui, va fi pedepsit cu asprime.

Iarăși bani noi. După cât aflăm guvernul nostru va scoate în curând bani noi și anume hârtii de câte 5 coroane și bani de metal (nichel, argint) de câte 50 fileri.

Focul uriaș din Reșița. În săptămâna trecută a ars în Reșița o clădire mare a societății de căi ferate. Într'o magazie s'au aprins o grămadă de măhuri de mestecăn, cari au dus focul până la o cană plină de ulei. În magazie erau mai multe butoaie cu benzină, pe cari nimeni nu le-a mai putut scăpa. Deasupra magaziei, unde a izbucnit focul, lucrau vre-o 300 lucrători, cari au fost mântuiți fără de greutate. Chiar când iesise cel din urmă lucrător din clădire, atunci a explodat (a sărit în aer) un cazan de benzină. Explozia a fost așa de puternică, încât s'au cutremurat toate casele din oraș. Flacări uriașe se înălțau spre cer. Căldura era așa de mare, încât s'au topit și păreții de fer și beton ai clădirii. Se înțelege, că nimeni nu s'a putut apropia să stingă focul, care a pricinuit pagubă de 4 milioane.

Muieri păcătoase. Ciudate vesti am auzit despre pedeapsa, pe care au căpătat-o niște muieri păcătoase și fără de credință. Într'un sat adecă s'a întors acasă bărbatul care de doi ani fusese pe câmpul de luptă. El avea barbă mare și năcazurile din războiu l-au schimbat într'atâta, că nevastă-sa nu l'a mai recunoscut. Sosind acasă a dat binețe la muier și a rugat-o să-i dea sălaș peste noapte. Când a fost pe la miezul nopții, iată că bate cineva la fereastră. Era drăguțul nevestei. Bărbatul stă și ascultă și nu zice nimic.

Când s'a făcut dimineață bărbatul ș'a

rugat de muier să-i gătească puțintică mâncare, ba i-a dat și bani, să se ducă să-i cumpere și carne, că zicea, că-i foarte flămând. Dar până-ce se duse muierea bărbatul se apucă și se rase, apoi își lăpădă hainele cătănești și le îmbracă pe ale sale, pe cari le găsi în cuiu. Când veni acasă nevasta necredincioasă, ea găsi, în locul streinului, pe bărbatul său. Mare îi fu spaima, știindu-se vinovată. Ca s'o pedepsească bărbatul o desbracă de tot și o puse cu șezutul pe ploată (cuptorul) ferbinte. Abia vecinii o scăpară de pedeapsa, pe care o meritase.

O altă întâmplare s'a petrecut în Pecica. Toată lumea a auzit, că prizonierii se întorc acasă. De aceea niște muieri, cari își făcură de lucru cu prizonieri ruși, dădură drum la drăguții lor și le spuseră, că decum să nu mai vină la ele. Rușii se rugară atunci să mai facă numai odată o zi dalbă și să-și mai petreacă odată la oalață. Astfelii se duseră cu toții la crâșmă, unde femeile băură, până se îmbătară. Fiind ei de ei în birt, putură să-și bată joc de muierile vinovate. Și ei le desbrăcară de tot și le băgară, pe fiecare în câte un sac. Apoi luară sacul în spate și hai cu el afară. Pe două inse le lăsară în sat în mijlocul drumului, iar pe a treia care era mai ușurică o duse Rusul până într'un șanț dela capătul satului. A doua zi oamenii le găsiră pe nenorocitele muieri, cari și-au uitat de credință, legate în sac, și de batjocura lumii. Tot satul s'a adunat și a râs de ele.

Femei la cătănie. Guvernul din Viena a înaintat parlamentului un plan de lege, care poruncește, ca fie-care bărbat dela 17—60 ani, care nu-i soldat și fiecare femeie de 19 până la 40 ani, are datorința să ajute cu lucrul la stat, la oraș sau la comună. Femeile deci vor cătăni și ele, ce-i drept nu cu arma, ci numai cu lucrul, ca să ajute ceva și ele în aceste grele vremuri de război.

Pământ legat. Pe temeiul cunoscutei opreliști a guvernului expozitura din Cluj a ministrului de agricultură n'a întărit un contract de vânzare a unui loc numai de o jumătate de jugăr încheiat între doi români din Ruși (com. Sibiu) și nici contractul făcut între o femeie din aceeaș comună, al cărei soț e prinsoner în Rusia și un român asupra unei case mici, mai mult colibă.

O fabrică din Franța aruncată în aer. Lângă Paris, în orașelul Courtneuv a explodat muniția pe care o pregătise fabrica de acolo. Se zice, că au sărit în aer deodată un milion de granate. Orașelul s'a cutremurat din temelii sale așa, că n'a rămas nici peatră pe peatră din el. Au murit foarte mulți oameni.

Frământări în Rusia. Din Petersburg sosește următoarea știre: Ziarul rusesc „*Pravda*” (Adevărul) scrie, că în cele mai multe orașe mari din Rusia s'a început o mare mișcare pentru a înjgheba un nou partid, numit „partidul ordinei”, care va lua cu puteri unite lupta împotriva bolșevichilor. Toți conducătorii politici cari sunt în contra bolșevichilor și cari vreau să-i răstoarne pe aceștia dela putere, au ținut în orașul Tărițin o mare adunare, la care au luat parte între alții și fostul ministru președinte Miljucov, apoi Rodzianco, generalul Alexejev și prințul Trubețchoi.

După cum scrie gazeta franceză „*Petit*

Parisien” în Petersburg s'a pus la cale o mișcare în contra revoluției.

Se mai spune, că preoții din satele de prin ținuturile Donului au ținut slujbe în biserici, rugându-se pentru întoarcerea țarului din nou la putere. Preoții au fost amenințați cu închisoare, dacă vor mai ținea astfel de slujbe.

Ce vrea America? Gazetele franceze scriu, că în senatul american s'a făcut propunere a înjgheba o *tovărășie a popoarelor*. Senatorul *Owen* a propus să se dea președintelui *Wilson* împuternicirea pentru a face pașii de lipsă ca Franța, Anglia, Italia, și Japonia să încheie o legătură ștatornică împreună cu statele unite din America. Prin contractul ce-l vor face, vor ave să arăte cum să-și reguleze pe viitor toate afacerile lor de drept. Cu toții împreună să provoace apoi pe Germania, ca în vreme de 60 de zile să încheie pacea, iar dacă Germania nu s'ar învoi la aceasta, atunci să nu o mai lase să facă negoț cu corăbiile timp de 5 ani de zile.

Vărsarea de sânge din Junc. O întâmplare tristă s'a petrecut săptămâna trecută în Junc, sat care nu-i departe de Brad. Șase finanți au pușcat adecă asupra țaranilor, cari i-au atacat dujmănos și au pricinuit moartea la vre-o 15 dintre ei, iar pe mulți i-au rănit din greu. Prilej la aceasta ciocnire sângeroasă a dat faptul, că oamenii au încercat să fiarbă vinars, în căldări mai mici, din trevere. Finanții au auzit despre lucrul acesta și au trimis pe doi inși să caute prin sat după căldări. Când s'au arătat în Junc cei doi finanți, oamenii din sat, mic cu mare, s'au adunat și înarmându-se cu coase și cu sape, i-au silit pe finanți să se întoarcă îndărăpt. Atunci au plecat șase finanți, ca să pătrundă în sat și se caute după căldările de rachiu. Când i-au văzut însă oameni din Junc au început să strige, să-i amenințe cu coasele și să azvârlă cu pietri în ei. Gazetele ungu-rești scriu, că patru finanți s'au rănit la cap, iar pe unul l-a nimerit o piatră în coaste. Atunci conducătorul finanților a dat comandă să puște. Toți șase finanții au tras în mulțimea, care s'a umplut de groază. După unii 5, după alții 15 să li rămas morți la fața locului și foarte mulți greu răniți. În data ce s'a auzit despre vărsarea de sânge au ieșit jandarmi în sat, iar comisarul finanților, care stă în Deva, a pornit cercetare împotriva finanților să se vadă, că fost-au oare îndreptățiți să se folosească de arme și să facă așa o vărsare de sânge ori ba.

Ănunț de căsătorie.

Un meseriaș în etate de 27 de ani, care posedă o avere de 50 mii de cor. dintr'o comună lângă Sibiu, dorește cunoștința unei fete, sau neveste văduve, care și-a pierdut soțul în războiu. Cele ce s'ar anunța să fie în etate de 20—26 de de ani.

Persoanele serioase să scrie la adresa „Gazeta Poporului” sub numele „*Speranță*”.

Prăvălie românească de galanterie

I. Gruia

Sibiiu, Burgerg. (Str. Ocnei) 6

recomandă Onor. public românesc prăvălia sa de galanterie, jucării și mărunțișuri.

Vânzare en gros și en detai.

Mare asortiment în oglinzi de diferite mărimi, portofele (bughelare), bricege, broșe, mărgelile, inele, tabacheri, port-vizite etc. etc.

Mare depozit de hârtie de scris în toate mărimile și culorile, precum și bogată alegere în hârtii decorative pentru dulapuri.

Rame de fotografii în diferite forme și mărimi! 9

Toate mărfurile se vând cu prețuri curente la

prăvălia universală

I. GRUIA

Sibiiu—Nagyszabán, Str. Ocnei Nr. 6

Salonul de pălării

HANNA ADLEFF

Sibiiu, Honterusgasse Nr. 8.

Am adus, alese fiind de mine, cele mai frumoase, elegante și mai nouă

Modele originale
Vieneze de pălării

și invit pe stimatele Doame cu toată onoare să binevoiască a mă cerceta pentru vedere și alegere. 3-3

Un june țaran harnic.

De pe lângă Arad, în etate de 21 de ani cu o avere în pământ de peste 100 mii cor. caută o fată țarancă în etate până la 21 ani cu o avere de cel puțin 50—60 mii cor. harnică, din părinți buni. Oferte și fotografia să se trimeată la Adm. Gazeta Poporului sub numele Tănărul. 2-3

De vânzare.

Cepșoară „Arpășică“

se află de vânzare. A se întreba în strada Cisnădiei Nr. 30. Pentru negusori cu preț convenabil. 2-3

Anunț de căsătorie.

Un tinăr în vârstă de 24 de ani pantofar care a învățat meseria în București scutit de serviciul militar, dorește căsătorie cu o domnișoară sinceră și cu ceva avere. La dorință să se alătore și fotografia.

Cei interesați să se adreseze la acest ziar, sub numele „Pomul verde“.

Pentru răspuns să se pună și mărci postale. 3-3

Se caută spre cumpărare:

100—150 Oi de prăsilă, care vor să fete în primăvară.

1 Păreche de hamuri de trăsură (Nemțești). 4-5

1 Car în stare bună, tare, pentru 2 cai, fabricație din Sibiiu sau jur.

1 jîț de piele cu federe (arcuri).

Adresa la administrația foii „Gazeta Poporului“ sub deviza „Moșie.“

Anunț de căsătorie.

Sunt o fată inteligentă, de 29 ani, din familie bună. În lipsă de cunoștință caut pe această cale cunoștința unui funcționar român. Poate fi văduv chiar și copii se aibă. Zestre nu am, dar sunt o fată serioasă și econoamă bună. Doritorii sunt rugați a se adresa la redacția Gazeta Poporului sub numele de Viorica. 2-3

Avis!

„ECONOMUL“ institut de credit și economii în Cluj.

Filiale: Murăș-Ludoș și Aiud.

Afiliate 7 reuniuni de credit Raiffeisen.

Capital: Un milion coroane.

Reserve: Patru sute de mii coroane.

Depuneri: Trei milioane.

Face tot felul de afaceri de bancă. Primește depuneri cu etalon favorabil și cu procent urcat pentru biserici și alte așezăminte culturale. Imprumută pe cambii, ipotecă și lombard.

Vinde și cumpără efecte căutate la bursele din Budapesta, Viena și Praga și mijlocește transacțiuni în legătură.

Mijlocește vânzarea și cumpărarea de mașini agricole.

Ajută la întemeierea reuniunilor de credit și agricole sătești.

Susține: Masa studenților universitari, Ambulanța Petran pentru țarării bolnavi, are Birou: „Sfat de drept gratuit pentru țarării“ și „Un orfelinat de fete, victime ale războiului.“ 3

Abonați

și

răspândiți pretutindenea

„Gazeta Poporului“

cea mai cu dragoste foaie pentru neam!

Avis.

1-3

În cancelaria notarială cercuală din Szászcsor (Săsciori) comitatul Sibiiu, află aplicare momentană un tinăr (teolog abs. sau cu altă pregătire) care se pricepe în afacerile notariale, pe lângă o plată fixă de 1400 cor. la an, 120 cor. bani de quartir, din venite laterale 4—500 cor. la an. Respectivul să se adreseze subserisului.

Szászesor la 16. Martie 1918.

Augustin Bârsan,
notar cercual.

Casa

din Nependorferstrasse 31 constatătoare din 2 odăi, o culină, grajd, șură și o grădină mare, foarte potrivită pentru un econom, e de vânzare. A se întreba:

Nicolae Roșca

1-3

Sibiiu, Rannichergasse 1.

Anunț.

O văduvă, în etate de 22 ani, a unui învățator cazut în luptă, are și o fetiță, în lipsă de cunoștință, pe aceasta cale caută cunoștința unui învățator în stare bună, ori propriar, dar să aibă purtări bune. Respectivii să se adreseze redacției „Gazetei Poporului“ sub numele „Sunt săracă dar o să-ți placă“.

3 1-3

Pictură bisericească și portrete

Aduc la cunoștința On. Public, că după un timp lung și greu întorcându-mă iarăș în mijlocul familiei, primesc în lucrare orice pictură în oleu, în special bisericească: iconostase, icoane în orice mărimi, cruci, reparaturi a tot felul de icoane și înoiri de iconostase.

După fotografii bune lucrez portrete până la mărimea naturală în creion (Conffe) și în oleu.

: Pentru lucrurile mele posed numeroase atestate de mulțumire :

Cerând sprijinul Onoratului Public românesc, semnez cu stimă:

Nicolae Baci, pictor

Agărbiciu-Szászegerbegy (Nagyküüllő megye).

5-6

„ALBINA“, institut de credit și de economii în Sibiu.

Nr. 3515/1918

Convocare.

Domnii acționari ai Institutului de credit și de economii „Albina“, sunt invitați prin aceasta în virtutea §-ului 19 din statutele societății la

a XLV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Sibiu, Sâmbătă în 6 Aprilie 1918 st. n., la orele 9 a. m., în sala festivă a Muzeului „Asociațiunii“ cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Bilanțul anului de gestiune 1917 și raportul comitetului de supraveghiere.
3. Distribuția profitului net realizat conform bilanțului.
4. Distribuția sumei destinată pentru scopuri culturale și de binefacere.
5. Fixarea prețului marcelor de prezență pentru anul curent.
6. Alegerea a 2 membri în consiliul de administrațiune cu mandat pe 6 ani.
7. Luarea spre știre a proiectelor pentru „Regulamentul intern“ și Pragmatica de serviciu pentru funcționarii institutului“, elaborate pe temeiul §. 44 din statute.*
8. Modificarea statutelor fondului de pensiiune.*
9. Eventuale propuneri în sensul §-ului 32 din statute.

Domnii acționarii, cari voiesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiați, în conformitate cu §§-ii 22, 23 și 24 din statutele societății, sunt rugați a-și depune acțiunile și eventual dovezile de plenipotență cel mult până Miercuri în 3 Aprilie a. c. st. n. la 6 ore p. m. la cassa centralei noastre în Sibiu.

Depunerea acțiunilor respective a plenipotențelor spre scopul indicat se poate face și la filialele din Brașov, Bozovici, Elisabetopole, Lugos, Marosvásárhely, și Mediaș, sau a agenturii din D.-Sânmărtin, precum și la toate instituturile membre ale „Solidarității“, în acest caz însă cel mult până Sâmbătă în 30 Martie a. c. st. n.

Sibiu, 16 Martie 1918.

Direcțiunea.

* Modificările proiectate se pot vedea în orele de oficiu la institut.

A XLV-a încheiere a Conturilor cu 31 Decembrie 1917.

Active.	Contul Bilanțului.		Pasive.	
	K	f	K	f
Cassa în numărar	653,144	71	Capital societar	6.000,000—
Monete, bon în Giro, la Cassa de păstrare postală și alte bănci	17.790,808	89	Fonduri de rezervă	1.920,483·51
Cambii de bancă	4.659,545	94	Fond de pensiiuni	964,115·20
Credite cambiale cu acoperire hipot.	5.873,128	09	Depozite spre fructif.	34.660.487·22
Imprumuturi hipotecare în scrisuri fonciare	7.912,697	87	Depozite în Contcurent	13.324,813·72
Credite de Cont-curent	7.876,188	78	Scrisuri fonc. cu 5% în circulație	6.608,000—
Obligațiuni cu cavenți (țărănești)	834,459	61	Scrisuri fonc. cu 4½% în circulație	1.267,500—
Avansuri pe efecte publice	27,707	50	Scrisuri fonc. eșite la sorti în circulație	1.532,000—
Casele instit. la Centr. și Fil. și div. realit. de vânz.	673,164	93	Diverse conturi creditoare	285,575·46
Efecte publice	19.517,034	20	Dividendă neridicată	27,208—
Acțiuni dela diverse bănci	315,050	—	Interese anticipate pro 1918	138,821·34
Efectele fond. de garanție al scris. fonc.	564,000	—	Interese transitoare de scris. fonciare	119,368·75
Efectele fond. de pens. al funcț. institut.	329,350	20	Profit net	514,556·49
Mobilier: amortizat	—	—		
Debitori	1,782	28		
Interese transitoare de efecte	297,782	44		
Interese transitoare restante	37,086	28		
	67.362,929	69		67.362,929·69

Debit.	Contul Profit și Perdere.		Credit.	
	K	f	K	f
Interese:			Interese:	
pentru depoz. spre fructificare	1.220.847	08	dela cambii de bancă	300,188·53
pentru scris. fonc	494.631	58	dela credite camb. cu acoperire hip.	345,194·30
pentru depozite în Cont-curent	312.784	52	dela impr. hipot.	562,340·63
Spese:			dela credite de Cont-curent	398,904·94
Salare	193,173	70	dela depozite proprii la alte bănci	547,879·68
Bani de cvartir	35,450	—	dela efecte publice	820,338·58
Impr. reg. porto div.	63,842	81	dela credite pers.	54,395·59
Marce de prezență	2,160	—	dela avans. pe efecte	2,856·79
Contribuțiune:			Proviziuni	68,479·19
directă	123,349	20	Chirie	27,338·50
10% dela int. de dep.	167,345	10	Profit la monete	223·69
Profit net	514,556	49		
	3.128,140	48		3.128,140·48

Sibiu, la 31 Decembrie 1917.

Iosif Lissai m. p., director general.

I. Vătășan m. p., contabil șef.

Direcțiunea:

Dr. E. R. Roșca m. p., Dr. I. Stroia m. p., A. Bârseanu m. p., Dr. I. Lupaș m. p., Dr. Bologa m. p.,
 Ioan I. Lăpedatu m. p., Dr. I. Beu m. p., Dr. G. Popoviciu m. p., G. Precup m. p., Dr. Rusu m. p.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele institutului Sibiu, 16 Martie 1918.

Comitetul de supraveghiere:

Mateiu Voileanu m. p., prezident. Ioan Henteș Teodor V. Păcățianu m. p., Emil Verzariu m. p.
 Niculae Căciulă m. p., revizor expert al „Solidarității“